

PARAULA I VIDA

L'alegria de l'amor en la família (I)

«L'alegria de l'amor que es viu en les famílies és també el goig de l'Església».

Amb aquestes paraules el Papa Francesc inicia la seva Exhortació apostòlica **Amoris Laetitia sobre l'amor en la família**, fruit dels dos Sínodes dels Bisbes que la van preparar els anys 2014 i 2015, i que acaba de fer pública el propassat dia 8 d'abril.

L'Exhortació es divideix en 9 capítols, amb una introducció i una pregària final a la Sagrada Família de Natzaret. El mateix Papa Francesc adverteix que és molt llarga com a conseqüència de la riquesa dels dos anys de reflexió que van significar el camí sinodal i que el document aborda molts i variats temes. Per això, el Papa Francesc recomana no llegir-la ràpidament sinó aprofundir en algun capítol en concret. Així, per exemple, anima els matrimonis a llegir el capítol IV i V, i als agents de pastoral el capítol VI. I fa una crida especial a que tothom es deixi interpel·lar pel capítol VIII. Per què no ens proposem de fer-ho en aquesta Pasqua?

El Papa recorda que **les famílies no són un problema, sinó que són**

principalment una oportunitat. El text s'inicia amb un recorregut per la **Sagrada Escripura** (capítol I) on es mostra que la Bíblia està plena de famílies, de generacions, d'històries d'amor i de crisis familiars, des de la primera pàgina (Adam i Eva) fins la darrera (noces de l'Esposa i de l'Anyell). En el capítol II, s'analitza la situació actual de les famílies, per tal de copsar la **realitat actual de la família i els desafiaments que se li plantegen.** A continuació, en el capítol III, el Papa convida les famílies a centrar la seva mirada en Jesús, que il·lumina tota persona (cf. *Jo 1,9; Gaudium et spes*, n. 22). El capítol IV aprofundeix en **l'amor en el matrimoni** afirmant amb claredat que la gràcia del sagrament del matrimoni està destinada abans de tot a **perfeccionar l'amor dels cònjuges** (cf. *Catecisme de l'Església Catòlica*, 1641). En aquest sentit, l'Exhortació se centra en algunes de les **característiques de l'amor** a partir del conegut himne a l'amor de Sant Pau (*1Co 13,4-7*): la paciència; l'actitud de servei; guarir l'amor de l'enveja; no ser orgullós; l'amabilitat, el desprement, la no violència interior; el perdó; l'alegrar-se amb els altres, disculpar-ho tot; la confian-

ça; l'espera... El capítol V parla de **quan l'amor es torna fecund** amb la riquesa que suposa acollir una nova vida que sempre és un regal de Déu, i fa una crida a les famílies perquè no visquin aïllades de la «família gran» que són els necessitats, els qui pateixen... A continuació l'Exhortació analitza en el capítol VI **algunes perspectives pastorals concretes**, afirmant la necessitat de guiar els promesos en el camí de preparació al seu matrimoni i acompanyar els primers anys de la vida matrimonial dels qui han contret el sagrament. El capítol VII tracta sobre **enfortir l'educació dels fills**, tot subratllant la funció educativa de les famílies que és bàsica però també avui complexa. **Acompanyar, discernir i integrar la fragilitat** és la temàtica principal del capítol VIII, on el Papa insisteix que no es pot renunciar a proposar l'ideal ple del matrimoni però, al mateix temps, afirma que cal acompanyar amb misericòrdia i paciència les persones, sobretot en les situacions doloroses o difícils. Finalment, el capítol IX està dedicat a l'**espiritualitat matrimonial i familiar.**

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

29a Marxa a Montserrat

El grup de joves i adults que van participar enguany a la Marxa a Montserrat van fer una pinya per encarar el repte d'un pelegrinatge dur físicament (tres dies en camí) però d'enfortiment personal i de companyonia profunda entre els joves i els grans, d'acompanyament mutu i de l'amistat més enllà de l'edat i les convencions.

Van arribar tots el diumenge dia 10 a Montserrat des de Guissona, d'on van sortir el divendres anterior a la tarda, la nit a Sant Ramon, i després a Maians, dos clàssics del pelegrinatge. Van ser moments per a la pregària i per a la reflexió. A Sant Ramon, Mons. Joan-Enric Vives els va acompanyar al sopar i a la pregària.

La missa al Monestir va ser presidida per Mn. Iván Ayala.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Com un testament

Havíem coincidit en activitats de pastoral juvenil. Ell era molt jove. Hem mantingut l'amistat i quan ens trobem, de tant en tant —no gaire sovint, però— ens posem al dia dels respectius itineraris personals. Es dedica a la gestió i direcció empresarial, està casat i té fills en edat universitària.

Els seus pares, ja grans, viuen en una altra ciutat i sovint surten en les nostres converses. La darrera vegada que vàrem parlar m'explicava que havia estat amb els pares aquesta Setmana Santa. El seu pare, prop dels noranta anys, amb una salut fe-

ble, va declinant, per bé que manté una lucidesa acceptable. El fill, impactat per la situació quan el visita, procura mantenir-hi converses breus en un intent d'establir, com diu ell, «un diàleg en el que ens reconeixem». El dia de Dissabte Sant, mentre l'ajudava a dinar, li va preguntar si li agradava el que menjava, si en volia més. Veient que responia les preguntes, continuà la conversa: «Pare, com et sents? Què et preocupa?». La resposta pausada però immediata fou: «Anar fent, veure-us». Nova pregunta: «Què és el que valores més?». Sense dubtar gens, li respongué: «La com-

panyia». «La Companyia de Jesús?», li preguntà el fill, intentant introduir un moment d'humor donada la proximitat del pare i de la família amb els jesuïtes. El pare el mirà i, amb un inici de somriure, respongué: «I la de Josep i la de Maria... També la de la vostra mare.»

Acabada l'estada a casa dels pares, en el moment del comiat, abans de l'abraçada, el pare li digué: «Porta't bé, sigues bon noi, segueix Jesús i prega... T'estimo molt!» Quantes vegades el pare li havia fet aquestes recomanacions, des de ben jove-

net. En el viatge de retorn, el fill se sentia confortat, encara que potser seria la darrera conversa. Aquesta vegada les paraules escoltades, encara que conegudes, tenien aire de testament. Pregà Déu pel pare i la mare amb agraïment, per tot el bé rebut, una pregària d'acció de gràcies i de compromís fidel.

«El primer manament que va acompanyat d'una promesa és aquest: Honra el pare i la mare; així seràs feliç i tindràs llarga vida a la terra» (*Ef 6,2-3*).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

La alegría del amor en la familia (I)

«**L**a alegría del amor que se vive en las familias es también el gozo de la Iglesia». Con estas palabras el Papa Francisco inicia su Exhortación apostólica **Amoris Laetitia sobre el amor en la familia**, fruto de los dos Sínodos de los Obispos que la prepararon durante los años 2014 y 2015, y que acaba de hacer pública el pasado día 8 de abril.

La Exhortación se divide en 9 capítulos, con una introducción y una oración final a la Sagrada Familia de Nazaret. El mismo Papa Francisco advierte que es muy larga como consecuencia de la riqueza de los dos años de reflexión que significaron el camino sinodal y que el documento aborda muchos y variados temas. Por ello, el Papa Francisco recomienda no leerla rápidamente sino profundizar en algún capítulo en concreto. Así, por ejemplo, anima a los matrimonios a leer los capítulos IV y V, y a los agentes de pastoral el capítulo VI. Y hace un llamamiento especial a que todo el mundo se deje interpelar por el capítulo VIII. ¿Por qué no nos proponemos hacerlo en esta Pascua?

El Papa recuerda que **las familias no son un problema, sino que son principalmente una oportunidad**. El texto se inicia con un recorrido por la **Sagrada Escritura** (capítulo I) donde se muestra que la Biblia está llena de familias, de generaciones, de historias de amor y de crisis familiares, desde la primera página (Adán y Eva) hasta la última (boda de la Esposa y del Cordero). En el capítulo II, se analiza la situación actual de las familias, a fin de captar la **realidad actual de la familia y los desafíos que se le plantean**. A continuación, en el capítulo III, el Papa invita las familias a centrar su mirada en Jesús, que ilumina a toda persona (cf. *Jn 1,9; Gaudium et spes*, n. 22). El capítulo IV profundiza en **el amor en el matrimonio** afirmando con claridad que la gracia del sacramento del matrimonio está destinada ante todo a **perfeccionar el amor de los cónyuges** (cf. *Catecismo de la Iglesia Católica*, 1641). En este sentido, la Exhortación se centra en algunas de las **características del amor** a partir del conocido himno al amor de San Pablo (*1Co 13,4-7*): la paciencia; la actitud de servicio; curar el amor de la envidia; no ser orgulloso; la amabilidad, el desprendimiento, la no violencia interior; el perdón; alegrarse con los demás, disculparlo todo; la confianza; la espera... El capítulo V habla de **cuando el amor se vuelve fecundo** con la riqueza que supone acoger una nueva vida que siempre es un regalo de Dios; y hace un llamamiento a las familias para que no vivan aisladas de la «familia grande» que son los necesitados, los que sufren... A continuación la Exhortación analiza en el capítulo VI **algunas perspectivas pastorales concretas**, afirmando la necesidad de guiar a novios en el camino de preparación a su matrimonio y acompañar los primeros años de la vida matrimonial de los que han contraído el sacramento. El capítulo VII trata sobre **fortalecer la educación de los hijos**, subrayando la función educativa de las familias que es básica pero también hoy compleja. **Acompañar, discernir e integrar la fragilidad** es la temática principal del capítulo VIII, donde el Papa insiste en que no se puede renunciar a proponer el ideal pleno del matrimonio pero, al mismo tiempo, afirma que hay que acompañar con misericordia y paciencia a las personas, sobre todo en las situaciones dolorosas o difíciles. Finalmente, el capítulo IX está dedicado a la **espiritualidad matrimonial y familiar**.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Trobadia diocesana de la família

Un bon grapat de famílies joves es van trobar el 9 d'abril a la parròquia de Santa Maria de Guissona convocats per la Delegació Diocesana de Pastoral per a la Família i la Vida i van fer la tercera trobadia anual, que es va iniciar amb les paraules de benvinguda de Mons. Joan-Enric, Arquebisbe d'Urgell, i la pregària que es va fer conjuntament.

Els infants i joves, en els jardins adjacents a la parròquia van fer activitats de lleure tot aprofundint en les obres de misericòrdia. A l'església, el testimoni de diverses famílies en les seves experiències en moments de dificultat o crisi, en els reptes d'educar els infants en la societat actual fent créixer la família en la fe.

Mn. Ignasi Navarri, Vicari General del Bisbat d'Urgell i Missioner de la Misericòrdia, féu una conferència sobre «Família, amor, vida i misericòrdia», i el Delegat per a la Família i Vida, el Dr. Joan A.

Mateo, presentà el «Catecisme familiar» del Papa Francesc.

L'Eucaristia, presidida per l'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives, celebrada al migdia, va cloure la jornada.

Consell Diocesà de Càritas

El Consell Diocesà de Càritas d'Urgell presidit per l'Arquebisbe i pel Director de Càritas Diocesana, Sr. Josep Casanova, va celebrar el 2 d'abril, a la Residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell, la seva 52a sessió. Hi van assistir els re-

presentants de la gran majoria de les Càritas Parroquials del Bisbat. L'atapeït ordre del dia va servir per conèixer de primera mà la tasca que fa Càritas arreu de la nostra Diòcesi. El Delegat Episcopal, Mn. Jaume Mayoral, va dirigir la pregària inicial i es va

fer un record per la Sra. Montse Queralt que va morir a finals de l'any passat i que era Directora de Càritas Parroquial de Guissona.

La Coordinadora General, Marta Fortuny, presentà la Memòria interna. El Director presentà els comptes econòmics que possibiliten els projectes i les activitats que es duen a terme, que van ser aprovats per unanimitat. Toni Cadena, gerent de l'empresa d'interacció de Càritas Urgell, Nougrats, va presentar la Memòria de l'empresa del 2015. La propera Assemblea Diocesana de Càritas se celebrarà l'11 de juny a Balaguer.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Els signes del Jubileu

He desitjat que el signe de la Porta Santa sigui present en cada Església particular, perquè el Jubileu de la Misericòrdia pugui ser una experiència compartida per tothom.

La misericòrdia i el perdó no han de quedar reduïts a paraules boniques, sinó que s'han de fer realitat en la vida quotidiana. Estimar i perdonar són el signe concret i visible que la fe ha transformat els nostres cors i ens permet expressar en nosaltres la mateixa vida de Déu.

Aquest gran signe de la vida cristiana es transforma després en

tants altres signes que són característics del Jubileu. Penso en tots els qui travessaran una de les portes santes, que aquest any són veritables portes de la misericòrdia. La porta ens indica Jesús mateix que ha dit: «Jo sóc la porta: els qui entren per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges» (*Jn 10,9*). Travessar la Porta Santa és el signe de la nostra confiança en el Senyor Jesús que no ha vingut per jutjar, sinó per salvar (cf. *Jn 12, 47*).

Un signe important del Jubileu és també la confessió. Acostar-

se al sagrament mitjançant el qual ens reconciliem amb Déu és tenir una experiència directa de la seva misericòrdia. És trobar el Pare que perdona: Déu ho perdona tot. Déu ens comprèn, fins i tot també en les nostres limitacions, ens comprèn també en les nostres contradiccions. No sols això, ell amb el seu amor ens diu que quan reconeixem els nostres pecats encara el tenim més a prop nostre i ens anima a mirar endavant.

(Dimecres, 16 de desembre de 2015.)

L'església de l'Assumpció d'Agramunt llueix nous vitralls i mostra la bellesa de la seva portalada

L'acte inaugural dels nous vitralls i la primera fase de la restauració de la portalada del temple de Santa Maria d'Agramunt fou presidit, el dissabte 19 de març, per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives. Aquest temple és un dels majors referents del romànic català de principis del segle XIII, a l'estil de l'Escola de Lleida, amb un treball escultòric de gran bellesa.

Els nous vitralls (dos de laterals i un a la rosassa) de Santa Maria d'Agramunt són a la façana principal, i ja mostren la seva bellesa, complimentant els treballs de restauració de la portalada, i que han permès aturar les degradacions més importants que comprometien la seva conservació.

La tenacitat de Mn. Llorenç Utgés en la proposta de fer els nous vitralls i en la de restaurar l'església ha estat determinant a l'hora d'aconseguir que una de les esglésies amb una façana més historiada de la diòcesi llueixi en tot el seu esplendor. Ja jubilat, el passat de març va poder as-

sistir a la inauguració —que fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives— rememorant el periple que va fer recuperar l'interior del temple l'any 2009, la Mare de Déu del Castell per al culte l'any 2013, i ara, els vitralls i la portalada.

L'acte es va dur a terme amb la participació del Conseller d'Empresa i Coneixement, Hble. Sr. Jordi Baiget, el President de la Diputació de Lleida, Excm. Sr. Joan Reñé, i l'Alcalde d'Agramunt, Il·lm. Sr. Bernat Solé; així com el Rector impulsor de les obres, Mn. Llorenç Utgés, l'actual Rector de la Parròquia, Mn. Josep Uriel Álva-

rez, el P. Ferran Solé, la Directora del Centre de Restauració de Béns Mòbles i el Delegat del Govern de la Generalitat de Catalunya a Lleida, entre d'altres.

Vitralls

El passat mes de desembre el mestre vidrier de Vallbona de les Monges Gerard Balcells va acabar de col·locar el vitrall que faltava a la rosassa del temple. El vitrall de la rosassa té unes 400 peces i mesura 2,6 metres de diàmetre per 94 centímetres. S'ha utilitzat per a aquests nous vitralls la tradicional tècnica de l'emplomat, que es practica des del segle XI. El disseny és obra de l'artista local Serafina Balasch. El projecte de substitució dels vitralls es remunta al 2012, quan el Consell Parroquial, amb Mn. Llorenç Utgés al capdavant, va recaptar 20.000 euros per a l'actuació. Els treballs de restauració de la portalada han estat realitzats pel Centre de Restauració de Béns Mòbles, han durat tres mesos i han permès aturar les degradacions més importants que comprometien la seva conservació. L'actuació ha estat finançada pel Departament de Cultura i

la Diputació de Lleida. La portalada i la rosassa es trobaven afectades per una gran quantitat de brutícia i per diversos processos de degradació del suport petri, amb materials afegits en successives intervencions fetes al llarg del segle passat. Tot plegat resultava perjudicial per a la conservació del conjunt, i alterava en gran mesura la unitat estètica de l'obra.

L'església parroquial de Santa Maria d'Agramunt és un edifici estructurat en planta basilical de tres naus, cobertes per voltes de canó de perfil apuntat i capçades a l'est pels respectius absis semicirculars. La fundació de la parròquia data de mitjan segle XI, però l'edifici actual es va començar a construir durant l'últim quart del segle XII.

A nivell exterior, els elements més significatius de la construcció són les dues portalades romàniques. La portalada occidental, construïda al segle XIII, presideix la façana principal i destaca per la seva rica decoració escultòrica. Es preveu que la propera fase d'intervenció completi els treballs de restauració de les policromies conservades a les primeres arquivoltes i el grup escultòric principal.

AGENDA

- ▶ **1 de maig.** Aplec a La Nativitat a Covet, Isona, a les 13 h. / Aplec a La Majestat de Buiro, Ainet de Besan, Ribera de Cardós, a les 12 h.
- ▶ **2 de maig.** Conferència sobre el Sínode de la Família de Mons. Vives, Escola Catequètica, Ribes de Freser, a les 18 h.
- ▶ **3 de maig.** Confirmacions a Escaldes-Engordany, a les 19.30 h.
- ▶ **7 de maig.** Celebració de la Pasqua del Malalt, presideix Mons. Vives, Residència Geriàtrica de Guissona, des de les 10.30 h. / Concert dels Petits Cantors d'Andorra, Catedral de Santa Maria d'Urgell, a les 21 h.
- ▶ **14 de maig.** XXIX Trobada d'Escollans al Seminari Diocesà, a les 11 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 2. □ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / Sl 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.
- 3. ■ **Dimarts** [1C 15,1-8 / Sl 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; Trobament de la Santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.
- 4. □ **Dimecres** [Fets 17,15-22-18,1 / Sl 148 / Jo 16,12-15]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubió, prev.

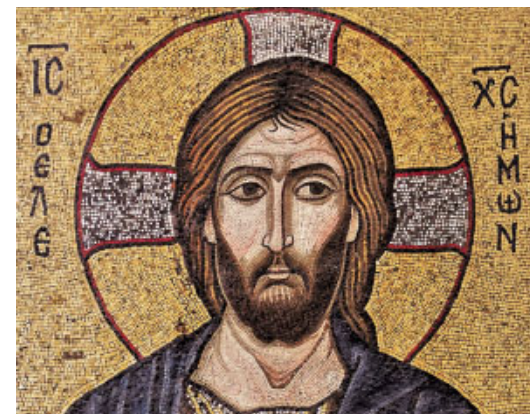
- 5. □ **Dijous** [Fets 18,1-8 / Sl 97 / Jo 16,16-20]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Fojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304) a Tessalònica.
- 6. □ **Divendres** [Fets 18,9-18 / Sl 46 / Jo 16,20-23a]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.
- 7. □ **Dissabte** [Fets 18,23-28 / Sl 46 / Jo 16,23b-28]. St. Sixt i St. Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de St. Esteve d'Hongria (s. xxi); sant Benet II, papa.

- 8. □ **Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Fets 1,1-11 / Sl 46 / He 9,24-28;10,19-23 / Lc 24,46-53]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més de les altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc.; Aparició de l'arcàngel Sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, religiós caputxí; beat Lluís Rabatà, prevere carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), religiosa fundadora de les Franciscanes dels Sagrats Cors.

Diuenge VI de Pasqua

COMENTARI

Qui m'estima, farà cas del que jo dic

Pantocràtor, mosaic bizantí (s. XI),
Bode Museum, Berlín (Alemanya)

Davant la desavinença i discussió seriosa de Pau i Bernabé amb els germans d'Antioquia, què es pot fer? Que Pau i Bernabé amb alguns més puguin a Jerusalem per tractar la qüestió amb els Apòstols i preveres de la Comunitat mare, on s'aclarirà que alguns dels nostres havien vingut sense la nostra autorització pertorbant-vos amb la seva opinió.

Basat en què Déu testimonia a favor dels gentils donant-los l'Esperit igual que als jueus, Pere amb autoritat decideix: *L'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que les indispensables, per exigències de comunió eclesial amb l'Església mare.*

El profeta-vident havia vist *el cel nou i terra nova* (v. 1s) on tot és radicalment nou. Ara l'àngel li ensenya la ciutat santa de Jerusalem, custodiada per muralla alta amb 12 portes —les 12 tribus d'Israel— i reposant sobre el fonament dels Dotze Apòstols de l'Anyell: símbol de l'Església.

Entre el relat del Sant Sopar i el començament de la Passió l'evangelista Jn presenta diversos ensenyaments de Jesús emmarcats dins un clima plenament pasqual.

El llarg discurs de Jesús segueix el model dels «discursos de comiat» d'A.T. on el protagonista, abans de morir, congrega els seus per les darreres recomanacions.

Senyor, per què et vols manifestar a nosaltres però no al món?, li ha preguntat Judes. La Revelació suposa diàleg que funciona quan Déu troba en l'home una escolta obedient.

Qui m'estima farà cas del que Jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Perquè «creure en Déu» i «estimar Déu» reclamen la certificació del fer cas del que Jesús diu.

El missatge ja l'ha predicat *Jesús mentre era amb nosaltres: ara l'Esperit Sant, el Defensor (=Paràclit) que enviarà el Pare en nom meu, us farà recordar i entendre tot el que us he dit, garantint així la fidelitat a l'únic Evangeli.*

Us deixo la pau; us dono la meua pau: més que un bon desig Jesús expressa la donació efectiva del suprem do de la pau bíblica que és resultat de tot el que fa feliç una persona.

Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare tornant a l'origen trinitari de l'Encarnació amb la missió salvadora acomplerta. El Pare és més que jo en el sentit què sempre l'Enviat és més que l'Enviat.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidar d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres. Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstingueu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contraure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i veuran tots els pobles la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud, / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspi de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia els noms dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre. Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles

(He 15,1-2.22-29)

En aquellos días, algunos que vinieron de Judea enseñaban a los hermanos: «Si no os circumcidáis según el rito de Moisés, no podéis salvaros.»

Después de un altercado y discusión no pequeña de Pablo y Bernabé contra ellos, se decidió que Pablo y Bernabé y algunos otros de entre ellos fueran a Jerusalén para tratar esta cuestión con los apóstoles y los presbíteros.

Entonces los apóstoles y los presbíteros, con toda la Iglesia, decidieron elegir a algunos de entre ellos y enviarlos a Antioquia con Pablo y Bernabé. Eligieron a Judas Barsabás y a Silas, hombres eminentes entre los hermanos.

Por medio de ellos les mandaron esta carta: «Los apóstoles y los presbíteros, vuestros hermanos, a los hermanos de Antioquia, Siria y Cilicia procedentes del paganismo. Nos hemos enterado de que algunos de los nuestros, sin nuestro mandato, os han inquietado y alarmado con sus palabras. Hemos decidido de común acuerdo elegir unos delegados y enviarlos a vosotros, con nuestros queridos Bernabé y Pablo, hombres que han entregado sus vidas por el nombre de nuestro Señor Jesucristo. Os enviamos a Judas y a Silas, que os dirán lo mismo de palabra. Porque el Espíritu Santo y nosotros hemos decidido no poner ninguna carga más que estas imprescindibles: abstenerse de la fornicación, de comer sangre y carne sacrificada a los ídolos o de animales ahogados. Haréis bien en guardaros de estas cosas. Adiós.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia, / Riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis

(Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me llevó en espíritu sobre un monte grande y alto, y me mostró la ciudad santa. Jerusalén, que bajaba del cielo de junto a Dios con la gloria misma de Dios: su esplendor era como el de una piedra preciosísima, como el jaspe cristalino. Tenía un muro grande y alto con doce puertas; sobre las puertas, doce ángeles y nombres escritos, los de las doce tribus de Israel. Al oriente, tres puertas; al norte, tres puertas; al mediodía, tres puertas; al occidente, tres puertas. El muro de la ciudad tenía doce fundamentos, y sobre ellos doce nombres, los de los doce apóstoles del cordero. No vi en ella ningún templo, porque su templo es el Señor, Dios todopoderoso, y el cordero. La ciudad no tiene necesidad de sol ni de luna que la iluminen, porque la gloria de Dios la ilumina, y su lámpara es el cordero.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi doctrina, mi Padre lo amará y mi Padre y yo vendremos a él y viviremos en él. El que no me ama no guarda mi doctrina; y la doctrina que escucháis no es mía, sino del Padre que me ha enviado». «Os he dicho estas cosas estando con vosotros; pero el defensor, el Espíritu Santo, el que el Padre enviará en mi nombre, él os lo enseñará todo y os recordará todo lo que os he dicho». «La paz os dejo, mi paz os doy; no como el mundo la da, os la doy yo. No estáis angustiados ni tengáis miedo. Ya sabéis lo que os he dicho: Me voy, pero volveré a estar con vosotros. Si me amáis, os alegraréis de que me vaya al Padre, porque el Padre es mayor que yo. Os lo he dicho ahora, antes que suceda, para que cuando suceda creáis.»